

บทเรียนด้านสุขภาพ บทที่ 3

เรื่อง พระเจ้าทรงรักคนที่พิการหรือไร้ความสามารถ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

เด็กเลือกแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี

ตัวชี้วัด:

เด็กมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับร่างกายของตนเอง

สาระการเรียนรู้:

เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านร่างกาย

กลุ่มอายุ:

6-8 ปี

หัวข้อหลัก:

พระเจ้ารักเราทุกคน

บทเรียน:

พระเจ้าทรงรักคนที่พิการหรือไร้ความสามารถ

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถบอกลักษณะ 3 ประการของคนที่พิการหรือไร้ความสามารถ (เช่น คนตาบอด, คนหูหนวก, คนง่อย) รวมถึงตัวอย่างของคนพิการหรือไร้ความสามารถในพระคัมภีร์ได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. ไฟฉาย 2 กระบอก (กระบอกหนึ่งเป็นไฟฉายที่ใช้งานได้ อีกกระบอกหนึ่งเป็นไฟฉายที่ใช้งานไม่ได้) หรืออาจเป็นสิ่งของอย่างอื่น 2 อัน อันหนึ่งใช้งานได้ อีกอันหนึ่งใช้งานไม่ได้
2. หนังสือ (อะไรก็ได้ 1 เล่ม)
3. กระดาษ
4. ดินสอสี
5. สีไม้หรือสีเทียน

อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเสริม:

เชิญบางคนที่รู้จักภาษามือ (ถ้าสามารถหาได้) ให้มาสอนภาษามือในชั้นเรียน

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. ศึกษาและทำความเข้าใจกับเรื่องราวในพระคัมภีร์แต่ละเรื่อง ซึ่งได้แก่ เรื่องของคนง่อย 2 คน ใน 2 ซามูเอล บทที่ 9, คนตาบอดในมัทธีว บทที่ 20:29-34, คนหูหนวกในมาระโก 7:31-35)
3. จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้
4. จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สอนภาษามือซึ่งคุณเชิญมาช่วยในกิจกรรมเสริม (ถ้าหาคนที่ใช้ภาษามือได้)

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูนำไฟฉาย 2 กระบอกออกมาวางไว้ (หรืออาจเป็นสิ่งของอื่นที่ผู้สอนเตรียมมา) ซึ่งอันหนึ่งใช้งานได้ อีกอันหนึ่งใช้งานไม่ได้ เรียกเด็ก 2 คนออกมาถือไฟฉายคนละ 1 กระบอก ให้เด็กทั้งสองคนถือไฟฉายเดินไปรอบๆ เพื่อให้ทุกคนในชั้นสามารถมองเห็นไฟฉายทั้งสองกระบอก

ครูพูดว่า:

1. ไฟฉายทั้งสองกระบอกดูคล้ายกันมั๊ย? ดูเหมือนว่าทั้งสองกระบอกก็ใช้งานได้ทั้งคู่ใช่มั๊ย? เปิดโอกาสให้เด็กๆ ตอบ ให้เด็ก 2 คนที่ถือไฟฉายลองกดปุ่มเปิดไฟฉายดู
2. ดูเหมือนว่าไฟฉายน่าจะใช้งานได้ทั้งสองกระบอก แต่จริงๆ แล้วมีเพียงกระบอกเดียวที่ใช้งานได้ ขอขอบคุณเด็กทั้งสองคนที่ออกมาเป็นผู้ช่วยแล้วให้พวกเขากลับไปยังที่นั่ง
3. วันนี้ เราจะคุยกันเกี่ยวกับเรื่องของคน ว่าทำไมบางครั้งอวัยวะในร่างกายที่ดูเหมือนจะใช้งานได้แต่กลับใช้งานไม่ได้อย่างที่ควรจะเป็น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูพูดว่า:

1. คนที่ไม่สามารถมองเห็น ไม่สามารถได้ยิน เดิน พุด เคลื่อนไหว ใช้ความคิด หรือไม่สามารถใช้มือของเขาได้นั้น เราอาจเรียกพวกเขาว่าเป็นผู้ที่พิการหรือคนไร้ความสามารถ บางคนเกิดมาพิการหรือมีความบกพร่องด้านร่างกายตั้งแต่เกิด บ้างก็มีสาเหตุมาจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย
2. ครูอยากให้ตัวแทนหนึ่งคนมารับหนังสือเล่มนี้จากครู ถ้าเด็กไม่ออกมา ให้ผู้สอนเลือกเด็ก 1 คน ให้ออกมาเอาหนังสือเล่มนี้ แต่ไม่ให้ใช้เท้าเดิน อนุญาตให้เด็กคิดหาทางแก้ไขปัญหานั้น เช่น อาจใช้มือของคนอื่นหรือขอความช่วยเหลือจากคนอื่น
3. เธอรู้จักใครที่เดินไม่ได้บ้างมั๊ย? ให้เด็กๆ ตอบคำถาม
4. เราเรียกคนที่เดินไม่ได้ว่าคนง่อยหรือคนขาพิการ ถ้าเธอไม่สามารถใช้ขาของเธอได้โดยมีอะไรบางอย่างที่เธอจะไม่สามารถทำได้? ให้เด็กช่วยกันตอบ

5. ถ้าเธอไม่สามารถเดินได้เลย พระเจ้าจะยังคงรักเธอมั้ย? เด็กๆ ควรจะตอบว่า “รัก” ใช่แล้ว พระเจ้ายังทรงรักทุกคนอยู่
6. ในพระคัมภีร์เล่าถึงเรื่องราวของกษัตริย์ดาวิดผู้ซึ่งแสดงความกรุณาต่อลูกชายของเพื่อนรักของท่าน ซึ่งเด็กชายคนนั้นเป็นนอຍหรือขาพิการ ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคน แม้กระทั่ง คนที่เป็นนอຍและเดินไม่ได้ พระเยซูทรงรักษาคนที่เดินไม่ได้ ตัวอย่างจากพระคัมภีร์เหล่านี้เตือนพวกเราว่าพระเจ้าทรงรักคนพิการหรือไร้ความสามารถอย่างไร มีวิธีใดบ้างที่เราสามารถแสดงความรักต่อคนขาพิการได้? ให้เด็กๆ ตอบ คำตอบของเด็กๆ อาจจะ เป็น ไปตลาดซื้อของให้พวกเขา เก็บพินไปให้พวกเขา ช่วยยกน้ำให้พวกเขา ช่วยเข็นเก้าอี้ล้อเลื่อน สำหรับคนพิการให้พวกเขา หรือไปทำธุระให้พวกเขา เป็นต้น
7. ครูอยากให้บางคนออกมาอ่านหนังสือหนึ่งหน้าในหนังสือเล่มนี้ ให้ผู้สอนเลือกเด็ก 1 คน
8. ให้เด็กออกมาอ่านหนังสือเล่มนี้ แต่ไม่ให้เด็กใช้ตาของเขา ให้เด็กปิดตา แล้วคิดหาวิธีที่จะไปที่หนังสือ ปลอຍให้เด็กแสดงความรู้สึกคับข้องใจที่ตนเองไม่สามารถอ่านหนังสือได้
9. เด็กๆ รู้จักใครที่ไม่สามารถมองเห็นบ้างมั้ย? ให้เด็กๆ ตอบ
10. เราเรียกคนที่ไม่สามารถมองเห็นว่าคนตาบอด ถ้าเธอไม่สามารถใช้ดวงตาของเธอได้เลย มีอะไรบ้างที่เธอจะไม่สามารถทำได้? ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ
11. ถ้าเธอไม่สามารถมองเห็นได้เลย พระเจ้าจะยังคงรักเธอมั้ย? เด็กๆ ควรจะตอบว่า “รัก” ใช่แล้ว พระเจ้าทรงรักทุกคน
12. วันหนึ่งพระเยซูทรงอยู่ระหว่างการเดินทาง มีคนตาบอดสองคนร้องเรียกพระเยซู พระเยซูทรงมีพระทัยเมตตาต่อเขาและทรงแสดงความห่วงใยพวกเขาอย่างมาก พระองค์ทรงรักษาคนตาบอดทั้งสองคนให้หาย เด็กๆ คิดว่าคนตาบอดทั้งสองคนรู้สึกอย่างไรเมื่อพวกเขาได้รับการรักษาให้หาย? ให้เด็กๆ ตอบคำถาม
13. เธอมีวิธีใดบ้างที่จะแสดงความรักต่อคนที่มองไม่เห็น? ให้เด็กๆ ตอบ คำตอบของเด็กๆ อาจจะ เป็น อ่านหนังสือให้พวกเขาฟัง เอาสิ่งของที่ขวางทางพวกเขาออก จูงมือพวกเขาเดิน พาพวกเขาข้ามถนน เป็นต้น
ให้เด็กๆ ทุกคนปิดหู ให้ผู้สอนเคลื่อนไหวปากของตนเอง แต่อย่าออกเสียง ให้ดูเหมือนว่ากำลังพูดบางอย่างกับพวกเขา หลังจากนั้น 1 นาที ให้ผู้สอนพูดออกเสียงบอกเด็กๆ
14. ให้เด็กๆ ปิดหูของตัวเองทั้ง 2 ข้าง
15. เด็กๆ รู้สึกอย่างไรบ้างเมื่อไม่ได้ยินอะไรเลย? ให้เด็กๆ ตอบ
16. เด็กๆ รู้จักใครที่ไม่สามารถได้ยินเสียงบ้างมั้ย? ให้เด็กๆ พูดชื่อบางคนที่เป็นคนหูหนวกที่เขารู้จัก
17. เราเรียกคนที่ไม่สามารถได้ยินเสียงว่าคนหูหนวก ถ้าเธอไม่ได้ยินเสียงเลยพระเจ้าจะยังคงรักเธอมั้ย? เด็กๆ ควรจะตอบว่า “รัก” ใช่แล้ว พระเจ้าทรงรักทุกคน
18. พระเยซูทรงพบชายคนหนึ่งที่ยืนซีพตนเอง โดยการขอทาน เนื่องจากเขาหูหนวกและเป็นใบ้ พระเยซูทรงแสดงความรักต่อชายคนนั้นโดยการรักษาเขาให้หาย มีวิธีอะไรบ้างที่เราสามารถแสดงความรักต่อคนที่ไม่สามารถได้ยิน? เด็กๆ อาจตอบว่า พวกเขาสามารถเรียนภาษามือ หรือใช้วิธีเขียน หรือชี้ไปที่สิ่งของ หรือแสดงท่าทาง เพื่อสื่อสารให้เขารู้ว่าคนอื่นกำลังขอให้เขาทำอะไร

19. ให้พวกเราวาดภาพเพื่อสื่อสารกับคนที่พิการด้วยกัน ส่งกระดาษให้เด็กๆ แล้วให้พวกเขา วาดภาพและระบายสีภาพ ให้เด็กจับคู่วาดภาพด้วยกัน แล้วเอาภาพที่เด็กๆ วาด ติดแสดงไว้บนผนัง ในห้องเรียน

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า: พระเจ้าทรงรักคนพิการ ไม่ว่าเขาจะพิการในอวัยวะใดๆ พวกเราสามารถขอให้พระเจ้า ทรงช่วยให้เราสามารถรักคนพิการได้ด้วยเช่นกัน ให้เด็ก ๆ จับกลุ่มกันเป็นวงกลมเพื่ออธิษฐานด้วยกัน ให้ครูเริ่มอธิษฐานก่อนเพื่อเป็นแบบอย่าง โดยขอพระเจ้าช่วยครูให้สามารถแสดงความรักต่อคนพิการทุกๆ คนที่ครูพบเขา แล้วให้เด็กที่อยู่ข้างๆ ครูอธิษฐานต่อจากครู แล้วให้เด็กคนถัดไปอธิษฐานต่อ จนครบทุกคนในวงกลม

กิจกรรมเสริมบทเรียน:

เชิญผู้สอนภาษามือมาสอนภาษามือบางคำให้เด็กในช่วงโมงเรียนนี้

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Handwriting practice lines on a white sheet of paper with a pink grid background. The sheet features 20 horizontal dashed lines for tracing and writing practice.